

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX DIRECTIVA 2004/35/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu în ceea ce privește prevenirea și remedierea daunelor mediului(JO L 143, 30.4.2004, p. 56)			
2	Titlul proiectului de act normativ național: Proiectul Legii privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea daunelor aduse mediului			
3	Gradul general de compatibilitate Compatibil			
4	Autoritatea/persoana responsabilă Ministerul Mediului, Carolina Eremei, consultant principal, Direcția politici de prevenire a poluării			
5	Data întocmirii/actualizării 19.07.2024			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6	7	8	9	
DIRECTIVA 2004/35/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului		Proiectul Legii privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea daunelor aduse mediului		
Articolul 1 Obiectiv Prezenta directivă are ca obiect stabilirea unui cadru de răspundere pentru daunele aduse mediului întemeiat pe principiul „poluatorul plătește”, pentru a preveni și a repara daunele aduse mediului.		Capitolul I Dispoziții generale Articolul 1. Scopul și obiectul legii (1) Scopul prezentei legi este instituirea unui cadru juridic de reglementare a răspunderii de mediu, bazată pe principiul „poluatorul plătește” în scopul prevenirii și reparării daunei aduse mediului. (2) Obiectul prezentei legi sunt procedurile și modalitățile aplicate în procesul de reglementare a răspunderii de mediu cu referire la prevenirea și repararea daunei aduse mediului.		compatibil
Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:		Articolul 2. Noțiuni principale În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică: <i>activitate profesională</i> - orice activitate desfășurată în cadrul unei activități economice, afaceri sau unei întreprinderi,		Compatibil

1. „daună adusă mediului” înseamnă: (a) daunele cauzate speciilor și habitatelor naturale protejate, adică orice daună care are efecte negative grave asupra constituției sau menținerii unei stări favorabile de conservare a unor asemenea habitate sau specii. Importanța impactului acestor daune se evaluează în raport cu starea inițială, ținându-se seama de criteriile prevăzute de anexa I.

Daunele cauzate speciilor și habitatelor naturale protejate nu cuprind efectele negative identificate anterior care rezultă dintr-o acțiune a unui operator care a fost autorizată în mod expres de către autoritățile competente în conformitate cu dispozițiile de punere în aplicare a articolului 6 alineatele (3) și (4) sau a articolului 16 din Directiva 92/43/CEE sau a articolului 9 din Directiva 79/409/CEE sau, în cazul habitatelor și al speciilor care nu sunt reglementate de legislația comunitară, în conformitate cu dispozițiile echivalente ale legislației interne privind conservarea naturii;

(b) „daunele aduse apelor” și anume, orice daună cu efecte negative grave:

(i) asupra stării ecologice, chimice sau cantitative sau asupra potențialului ecologic al apelor în cauză, astfel cum au fost definite de Directiva 2000/60/CE, cu excepția efectelor negative pentru care se aplică articolul 4 alineatul (7) din directiva respectivă; sau

(ii) asupra stării ecologice a apelor marine în cauză, astfel cum au fost definite de Directiva 2008/56/CE, în măsura în care aspectele speciale privind starea ecologică a mediului marin nu fac deja obiectul Directivei 2000/60/CE;

(c) daunele aduse solului, și anume orice contaminare a solului care creează un risc semnificativ de consecințe negative asupra sănătății umane prin introducerea directă sau indirectă în sol sau în subsol a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme;

2. „daună” înseamnă o modificare negativă măsurabilă a unei resurse naturale sau o deteriorare măsurabilă a

indiferent de caracterul său privat sau public, profit sau nonprofit;

amenințare iminentă de producere a unei daune - o probabilitate suficientă de producere a unei daune aduse mediului în viitorul apropiat;

corp de ape - apele de suprafață și subterane, astfel cum au fost definite în Legea apelor nr. 272/2011;

costuri - costurile care sunt justificate de necesitatea de a asigura o implementare corectă și eficientă a prezentei legi, inclusiv costurile evaluării daunelor aduse mediului, ale amenințării iminente cu astfel de daune, ale opțiunilor de acțiune, precum și costurile administrative, juridice și de executare, de punere în aplicare a prezentei legii, costurile de colectare a datelor și alte costuri generale, costurile de monitorizare și supraveghere a prezentei legi;

dauna - o modificare negativă măsurabilă a unei resurse naturale sau o deteriorare măsurabilă a unui serviciu legat de resursele naturale, care poate surveni direct sau indirect:

a) *daună aduse speciilor și habitatelor naturale protejate* - orice daună care are efecte semnificative negative asupra atingerii sau menținerii unei stări favorabile de conservare a unor astfel de habitate sau specii; caracterul semnificativ al acestor efecte se evaluează în raport cu starea inițială, ținând cont de criteriile prevăzute în anexa nr. 1; daunele aduse speciilor și habitatelor naturale protejate nu includ efectele negative identificate anterior, care rezultă din acțiunile operatorului;

b) *daune aduse apelor* - orice prejudiciu care are efecte adverse semnificative asupra stării ecologice, chimice și/sau cantitative și/sau potențialului ecologic al apelor în cauză, după cum este prevăzut în Legea apelor nr. 272/2011;

c) *daune aduse solului* - orice contaminare a solului, care reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană, care este afectată negativ ca rezultat al introducerii directe sau indirecte a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme în sol sau în subsol;

emisie - evacuare directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse punctiforme sau difuze dintr-o instalație în aer, apă și sol;

<p>unui serviciu legat de resursele naturale care pot surveni direct sau indirect;</p> <p>3. „specii și habitate naturale protejate” înseamnă: (a) speciile menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 79/409/CEE sau enumerate în anexa I la aceeași directivă sau cele enumerate în anexele II și IV la Directiva 92/43/CEE;</p> <p>(b) habitatele speciilor menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 79/409/CEE sau enumerate în anexa I la aceeași directivă sau enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE, habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și locurile destinate reproducerii sau cele de odihnă ale speciilor enumerate în anexa IV la Directiva 92/43/CEE și</p> <p>(c) în cazurile în care un stat membru decide astfel, orice habitat sau specie care nu a fost enumerată în anexele menționate anterior, desemnate de către statul membru în scopuri echivalente cu cele prevăzute de aceste două directive;</p> <p>4. „stare de conservare”: (a) în ceea ce privește un habitat natural, ansamblul influențelor exercitate asupra unui habitat natural, precum și asupra speciilor tipice pe care le adăpostește, care pot afecta pe termen lung extinderea lui naturală, structura și funcțiile lui, precum și supraviețuirea pe termen lung a speciilor tipice, după caz, pe teritoriul european al statelor membre în care se aplică tratatul, pe teritoriul unui stat membru sau în arealul natural al acestui habitat;</p> <p>Starea de conservare a unui habitat natural se consideră „favorabilă”, în cazul în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> — arealul său natural și zonele pe care le acoperă în interiorul acestui areal sunt stabile sau în creștere; — structura și funcțiile specifice necesare menținerii sale pe termen lung există și sunt susceptibile să-și continue existența într-un viitor previzibil și 	<p><i>măsuri de prevenire</i> - orice măsuri luate pentru a răspunde la un eveniment, o acțiune sau lipsă de acțiune care a creat o amenințare iminentă de producere a unei daune aduse mediului, pentru a preveni sau a limita această daună;</p> <p><i>măsuri de reparare</i> - orice acțiune sau un combinație de acțiuni, inclusiv măsuri de atenuare a daunei sau măsuri intermediare menite să refacă, să reabiliteze sau să înlocuiască resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile deteriorate sau să furnizeze o alternativă echivalentă pentru aceste resurse sau servicii, în conformitate cu Capitolul II secțiunea a 2-a;</p> <p><i>pierderi interimare</i> - pierderi care rezultă din faptul că resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu-și pot îndeplini funcțiile ecologice sau nu pot furniza servicii altor resurse naturale sau publicului până când își fac efectul măsurile primare sau complementare;</p> <p><i>prejudiciu</i> - efect cuantificabil în cost al daunelor asupra sănătății oamenilor, bunurilor sau mediului, provocat de poluanți, activități dăunătoare sau dezastre;</p> <p><i>regenerare/regenerarea naturală</i> - în cazul apelor, speciilor și habitatelor naturale protejate, înseamnă readucerea la starea inițială a resurselor naturale prejudiciate și/sau a serviciilor deteriorate, iar în cazul prejudiciului adus solului, înseamnă eliminarea oricărui risc semnificativ cu efect negativ asupra sănătății umane;</p> <p><i>reparare primară</i> - orice măsură de remediere care readuce resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile afectate la starea inițială sau la o stare apropiată de aceasta;</p> <p><i>reparare complementară</i> - orice măsură de remediere întreprinsă cu privire la resursele naturale și/sau serviciile pentru a compensa faptul că repararea primară nu a condus la refacerea completă a resurselor naturale și/sau a serviciilor prejudiciate;</p> <p><i>reparare compensatorie</i> - orice măsură întreprinsă pentru a compensa pierderile interimare de resurse naturale și/sau de servicii care au loc între data producerii daunei și momentul în care repararea primară își produce pe deplin efectul;</p> <p><i>resurse naturale</i> - speciile și habitatele naturale protejate, apele și solul;</p>		
--	---	--	--

<p>— starea de conservare a speciilor tipice pe care le adăpostește este favorabilă în conformitate cu definiția de la litera (b);</p> <p>(b) în ceea ce privește o specie, ansamblul influențelor asupra speciei respective care pot afecta pe termen lung răspândirea și importanța populației sale, după caz, pe teritoriul european al statelor membre în care se aplică tratatul, pe teritoriul unui stat membru sau în arealul natural al speciei respective.</p> <p>Starea de conservare a unei specii se consideră „favorabilă”, în cazul în care:</p> <p>— datele referitoare la dinamica populației speciei respective arată că aceasta se menține pe termen lung ca element viabil al habitatului său natural;</p> <p>— arealul natural al speciei nu se reduce și nu este susceptibil să se reducă într-un viitor previzibil și</p> <p>— există și, probabil, va continua să existe un habitat suficient de mare pentru a menține pe termen lung populația pe care o adăpostește;</p> <p>5. „ape” înseamnă toate apele reglementate de Directiva 2000/60/CE;</p> <p>6. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, privată sau publică, care desfășoară sau controlează o activitate profesională sau, în cazul în care legislația internă prevede acest lucru, căreia i s-a încredințat o putere economică însemnată asupra funcționării tehnice a unei astfel de activități, inclusiv titularul unui permis sau al unei autorizații pentru o astfel de activitate sau persoana care înregistrează sau notifică o astfel de activitate;</p> <p>7. „activitate profesională” înseamnă orice activitate desfășurată în cadrul unei activități economice, afaceri sau întreprinderi, indiferent de caracterul său privat sau public, lucrativ sau nelucrativ;</p>	<p><i>servicii și serviciile resurselor naturale</i> - funcțiile asigurate de o resursă naturală în beneficiul altei resurse naturale sau al publicului;</p> <p><i>specii și habitate naturale protejate:</i></p> <p>a) <i>speciile</i> incluse în lit. d) din anexa nr. 4 la Legea nr. 1538/1998 privind fondul ariilor naturale protejate de stat;</p> <p>b) <i>habitatele speciilor de păsări migratoare sau a speciilor</i> incluse în Legea nr. 94/2007 privind rețeaua ecologică;</p> <p><i>stare inițială</i> - starea resurselor naturale și a serviciilor, în momentul producerii daunei, care ar fi existat, în cazul în care n-ar fi survenit dauna asupra mediului, estimată pe baza informațiilor disponibile;</p> <p><i>stare de conservare a unui habitat natural</i> - totalitatea factorilor ce acționează asupra unui habitat natural, precum și asupra speciilor caracteristice acestuia și care pot afecta, pe termen lung, distribuția, structura și funcțiile sale, precum și supraviețuirea speciilor ce îi sunt caracteristice pe teritoriul național sau în arealul natural al acestui habitat, după caz;</p> <p><i>starea de conservare a unui habitat natural se consideră „favorabilă”</i> în cazul în care:</p> <p>a) <i>arealul său natural și suprafețele</i> pe care le acoperă în interiorul acestui areal sunt stabile sau în creștere;</p> <p>b) <i>structura și funcțiile specifice</i> necesare menținerii sale pe termen lung există și este posibilă existența acestora în viitorul previzibil;</p> <p>c) <i>speciile sale caracteristice</i> se află într-o stare de conservare favorabilă, în conformitate cu definiția descrisă mai jos (stare de conservare a unei specii);</p> <p><i>stare de conservare a unei specii</i> - totalitatea factorilor care acționează asupra speciei respective și care pot afecta pe termen lung distribuția și abundența populațiilor sale pe teritoriul național sau în arealul natural al speciei respective, după caz;</p> <p><i>starea de conservare a unei specii se consideră „favorabilă”</i> în cazul în care:</p> <p>a) <i>datele privind dinamica populațiilor speciei</i> respective indică faptul că aceasta se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatelor sale naturale;</p>		
---	--	--	--

<p>8. „emisie” înseamnă degajarea în mediu, ca urmare a activităților umane, a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme;</p> <p>9. „amenințare iminentă de producere a unei daune” înseamnă o probabilitate suficientă de a se produce o daună asupra mediului într-un viitor apropiat;</p> <p>10. „măsuri de prevenire” înseamnă orice măsuri luate pentru a răspunde la un eveniment, o acțiune sau lipsă de acțiune care a creat o amenințare iminentă de producere a unei daune asupra mediului, pentru a preveni sau a limita respectiva daună;</p> <p>11. „măsuri de reparare” înseamnă orice acțiune sau combinație de acțiuni, inclusiv măsurile de atenuare sau măsurile intermediare menite să refacă, să reabiliteze sau să înlocuiască resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile deteriorate sau să furnizeze o alternativă echivalentă pentru aceste resurse sau servicii, în conformitate cu anexa II;</p> <p>12. „resurse naturale” înseamnă speciile și habitatele naturale protejate, apele și solurile;</p> <p>13. „servicii” și „servicii privind resursele naturale” înseamnă funcțiile asigurate de o resursă naturală în beneficiul unei alte resurse naturale sau al publicului;</p> <p>14. „stare inițială” înseamnă starea resurselor naturale și a serviciilor, în momentul producerii daunei, care ar fi existat, în cazul în care n-ar fi survenit dauna asupra mediului, estimată pe baza celor mai bune informații disponibile;</p> <p>15. „regenerare”, inclusiv „regenerare naturală”, înseamnă în cazul apelor, speciilor și habitatelor naturale protejate, revenirea la starea inițială a resurselor naturale prejudiciate sau a serviciilor deteriorate și, în cazul daunelor aduse solurilor, eliminarea oricărui risc grav cu efect negativ asupra sănătății umane;</p> <p>16. „costuri” înseamnă costurile justificate de necesitatea de a asigura o punere în aplicare corectă și eficientă a prezentei directive, inclusiv costurile</p>	<p>b) <i>arealul natural al speciei</i> nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil;</p> <p>c) <i>există</i>, și probabil <i>va continua să existe</i>, un habitat suficient de mare pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung.</p>		
--	---	--	--

<p>evaluării daunelor aduse mediului, ale amenințării iminente de producere a unor astfel de daune, a opțiunilor de acțiune, precum și a cheltuielilor administrative, judiciare și de executare, costurile colectării datelor și alte cheltuieli generale, precum și costurile de supraveghere și de monitorizare.</p>			
<p>Articolul 3 Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică: (a) daunelor aduse mediului, prin exercitarea uneia dintre activitățile profesionale enumerate în anexa III, și oricărei amenințări iminente de producere a unor asemenea daune care este determinată de una dintre aceste activități; (b) daunelor aduse speciilor și habitatelor naturale protejate prin exercitarea uneia dintre activitățile profesionale, altele decât cele enumerate în anexa III, și oricărei amenințări iminente de producere a unor asemenea daune determinate de una dintre aceste activități, în cazul în care operatorul a comis o eroare sau o neglijență.</p>	<p>Articolul 3. Domeniul de aplicare (1) Prezenta lege se aplică: a) daunei aduse mediului, cauzate de orice tip de activitate profesională prevăzută în anexa nr. 2 și oricărei amenințări iminente cu o astfel de daună determinată de oricare dintre aceste activități. b) daunei aduse speciilor și habitatelor naturale protejate și oricărei amenințări iminente cu o astfel de daună cauzată de orice activitate profesională, alta decât cele prevăzute în anexa nr. 2, ori de câte ori operatorul acționează cu intenție sau din culpă. c) daunei aduse mediului sau unei amenințări iminente cu o astfel de daună, cauzate de poluarea cu caracter difuz, numai când se poate stabili o legătură de cauzalitate între daună și activitățile operatorilor individuali.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere legislației comunitare mai stricte care reglementează desfășurarea uneia dintre activitățile care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei directive și fără să aducă atingere legislației comunitare care prevede reguli privind conflictele de competență.</p>	<p>(2) Prezenta lege se aplică fără a aduce atingere actelor normative care: a) reglementează mai sever desfășurarea oricăror activități ce cad sub incidența prezentei legi; b) prevede reguli în cazul conflictelor de norme.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(3) Fără să aducă atingere legislației interne aplicabile, prezenta directivă nu conferă părților private nici un drept la despăgubiri, ca urmare a unei daune aduse mediului sau a unei amenințări iminente de producere a unei asemenea daune.</p>	<p>(3) Prezenta lege nu acordă persoanelor fizice sau juridice de drept privat dreptul la compensație ca o consecință a daunei aduse mediului sau a amenințării iminente cu o astfel de daună. În aceste situații se aplică prevederile legislației civile.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>Articolul 4 Excepții (1) Prezenta directivă nu se aplică daunelor aduse mediului sau unei amenințări iminente de producere a unei astfel de daune cauzate de: (a) un conflict armat, ostilități, un război civil sau o insurecție; (b) un fenomen natural cu caracter excepțional, inevitabil și irezistibil.</p>	<p>Articolul 3. Domeniul de aplicare (4) Prezenta lege nu se aplică: (a) daunei aduse mediului sau unei amenințări iminente de producere a unei astfel de daune cauzată de: (i) un conflict armat, ostilități, un război civil; (ii) un fenomen natural cu caracter excepțional, inevitabil și irezistibil;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(2) Prezenta directivă nu se aplică daunelor aduse mediului sau vreunei amenințări iminente de producere a unei asemenea daune determinate de un incident pentru care răspunderea sau despăgubirile intră sub incidența domeniului de aplicare a uneia dintre convențiile internaționale menționate de anexa IV, inclusiv orice modificare viitoare a acestor convenții, în vigoare în statul membru respectiv.</p>	<p>Articolul 3. Domeniul de aplicare (4) Prezenta lege nu se aplică: (b) daunelor aduse mediului sau vreunei amenințări iminente de producere a unei asemenea daune determinate de un incident pentru care răspunderea sau despăgubirile cad sub incidența domeniului de aplicare a uneia dintre convențiile internaționale prevăzute în anexa nr. 4, inclusiv orice modificare viitoare a acestor convenții, la care Republica Moldova este parte;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(3) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului operatorului de a-și limita răspunderea în conformitate cu legislația internă de punere în aplicare a Convenției privind limitarea răspunderii pentru creanțele maritime (LLMC) din 1976, inclusiv orice modificare viitoare a acestei convenții, sau a Convenției de la Strasbourg privind limitarea răspunderii în navigația interioară (CLNI) din 1988, inclusiv orice modificare viitoare a acestei convenții.</p>		<p>Prevederi UE neaplicabile</p>	
<p>(4) Prezenta directivă nu se aplică riscurilor nucleare, daunelor aduse mediului sau amenințării iminente de producere a unor astfel de daune care ar putea fi cauzate de activitățile reglementate de Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau de un incident sau de o activitate pentru care răspunderea sau despăgubirile intră sub incidența domeniului de aplicare</p>		<p>Prevederi UE neaplicabile</p>	

<p>a unuia dintre instrumentele internaționale enumerate în anexa V, inclusiv orice modificare viitoare a acestora.</p>			
<p>(5) Prezenta directivă se aplică exclusiv daunelor aduse mediului sau amenințării iminente de producere a unor astfel de daune cauzate de o poluare cu caracter difuz, în cazul în care se poate stabili o legătură de cauzalitate între daune și activitățile diferiților operatori.</p>	<p>Articolul 3. Domeniul de aplicare (1) Prezenta lege se aplică: c) daunei aduse mediului sau unei amenințări iminente cu o astfel de daună, cauzate de poluarea cu caracter difuz, numai când se poate stabili o legătură de cauzalitate între daună și activitățile operatorilor individuali.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(6) Prezenta directivă nu se aplică activităților desfășurate în principal în interesul apărării naționale sau securității internaționale sau activităților al căror unic scop este de a asigura protecția împotriva catastrofelor naturale.</p>	<p>Articolul 3. Domeniul de aplicare (4) Prezenta lege nu se aplică: c) activităților al căror scop principal îl reprezintă apărarea națională sau securitatea internațională ori celor al căror unic scop îl reprezintă apărarea împotriva calamităților naturale; d) daunei cauzate de o emisie, eveniment sau incident care a avut loc înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi; e) daună produsă în urma unei emisii, a unui eveniment sau a unui incident, de la producerea căruia au trecut mai mult de 30 de ani.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p><i>Articolul 5</i> Acțiunea de prevenire (1) În cazul în care nu a survenit încă o daună asupra mediului, dar există o amenințare iminentă de producere a unei asemenea daune, operatorul ia, fără întârziere, măsurile de prevenire necesare.</p>	<p style="text-align: center;">Capitolul II Măsurile de prevenire și de reparare Secțiunea 1 Măsurile de prevenire Articolul 6. Măsurile de prevenire întreprinse de operator (1) În cazul apariției unei amenințări iminente de producere a unei daune mediului, operatorul este obligat să ia imediat măsurile preventive necesare și, în termen de 2 ore de</p>	<p>Compatibil</p>	

	<p>la luarea la cunoștință a apariției amenințării, să informeze Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului.</p> <p>(2) Operatorul este obligat să prezinte autorităților următoarele informații:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) datele de identificare ale operatorului; b) momentul și locul apariției amenințării iminente; c) elementele de mediu posibil a fi afectate; d) măsurile demarate pentru prevenirea daunei; e) alte informații considerate relevante de operator. <p>(3) Măsurile de prevenire trebuie să fie proporționale cu amenințarea iminentă și să conducă la evitarea producerii daunei, luând în considerare principiul precauției în luarea deciziilor.</p> <p>(4) În termen de 1 oră de la finalizarea măsurilor de prevenire operatorul informează autoritățile Agenției de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului prin intermediul mijloacelor electronice de comunicare și prin telefon despre măsurile întreprinse pentru prevenirea daunei și eficiența acestora.</p>		
<p>(2) Statele membre prevăd, după caz și în orice situație în care o amenințare de producere a unei daune asupra mediului nu este eliminată în pofida măsurilor de prevenire luate de către operator, ca operatorul să informeze în cel mai scurt timp autoritatea competentă cu privire la toate aspectele relevante ale situației respective.</p>	<p>(5) În cazul în care amenințarea iminentă persistă, operatorul informează Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului în termen de 6 ore de la momentul la care a constatat ineficiența măsurilor luate, despre:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) măsurile întreprinse pentru prevenirea daunei; b) evoluția situației în urma aplicării măsurilor de prevenire; c) alte măsuri suplimentare, care se iau pentru prevenirea înrăutățirii situației, după caz. 	<p>Compatibil</p>	
<p>(3) Autoritatea competentă poate, în orice moment:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) să solicite operatorului să furnizeze informații de fiecare dată când apare o amenințare iminentă de producere a unei daune asupra mediului sau în cazul în care se suspectează o asemenea amenințare iminentă; (b) să solicite operatorului să ia măsurile preventive necesare; 	<p>Articolul 7. Atribuțiile Agenției de Mediu la măsurile de prevenire</p> <p>(1) Agenția de Mediu are următoare atribuții la măsurile de prevenire:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) să solicite de la operator informații despre orice amenințare iminentă cu o daună adusă mediului sau despre orice caz suspect de amenințare iminentă; b) să solicite operatorului luarea măsurilor de prevenire necesare; 	<p>Compatibil</p>	

<p>(c) să-i dea operatorului instrucțiunile de urmat în ceea ce privește măsurile de prevenire care trebuie adoptate sau</p> <p>(d) să ia ea însăși măsurile de prevenire necesare.</p>	<p>c) să dea operatorului instrucțiuni privind măsurile de prevenire care trebuie luate;</p> <p>d) să întreprindă măsurile de prevenire necesare.</p> <p>e) să informeze Agenția Națională pentru Sănătate Publică în cazul constatării daunelor aduse mediului care afectează corpurile de apă ce servesc ca surse de alimentare cu apă potabilă a populației (prizele de apă potabilă) sau calitatea aerului atmosferic.</p>		
<p>(4) Autoritatea competentă solicită operatorului să ia măsuri de prevenire. În cazul în care operatorul nu se achită de obligațiile menționate la alineatul (1) sau la alineatul (3) litera (b) sau (c), nu poate fi identificat sau nu este obligat să suporte costurile în temeiul prezentei directive, autoritatea competentă poate lua ea însăși aceste măsuri.</p>	<p>Articolul 7. Atribuțiile Agenției de Mediu la măsurile de prevenire</p> <p>(2) Înainte de exercitarea atribuției prevăzute la alin. 1 lit. d), Agenția de Mediu solicită operatorului să ia măsurile de prevenire.</p> <p>(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), Agenția de Mediu întreprinde măsuri de prevenire necesare în situația în care operatorul:</p> <p>a) nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) sau nu s-a conformat prevederilor alin. (1) lit. b) sau c);</p> <p>b) nu poate fi identificat;</p> <p>c) nu are obligația de a suporta costurile prevăzute la art. 19.</p>	Compatibil	
<p>Articolul 6</p> <p>Acțiunea de reparare</p> <p>(1) În cazul producerii unei daune asupra mediului, operatorul informează, fără întârziere, autoritatea competentă cu privire la toate aspectele relevante ale situației și ia:</p> <p>(a) toate măsurile practice pentru a controla, a limita, elimina sau gestiona imediat contaminanții relevanți și/sau orice alți factori dăunători, pentru a limita sau a preveni producerea unor noi daune aduse mediului și a efectelor negative asupra sănătății umane sau deteriorarea ulterioară a serviciilor și</p> <p>(b) măsurile de reparare necesare în conformitate cu articolul 7.</p>	<p>Articolul 8. Obligațiile operatorului la măsurile de reparare</p> <p>(1) În cazul producerii unei daune aduse mediului, operatorul informează, Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului în maxim 2 ore de la producerea acesteia prin intermediul mijloacelor electronice de comunicare și prin telefon despre:</p> <p>a) datele de identificare ale operatorului;</p> <p>b) momentul și locul producerii daunei aduse mediului;</p> <p>c) caracteristicile daunei aduse mediului;</p> <p>d) cauzele care au generat dauna;</p> <p>e) elementele de mediu afectate;</p> <p>f) măsurile demarate pentru prevenirea extinderii sau agravării daunei aduse mediului;</p> <p>g) alte informații considerate relevante de operator.</p> <p>(2) Operatorul este obligat să:</p>	Compatibil	

	<p>a) acționeze imediat pentru a controla, izola, elimina sau, în caz contrar, pentru a gestiona poluanții respectivi și/sau orice alți factori contaminanți, în scopul limitării sau prevenirii extinderii daunei asupra mediului și a efectelor negative asupra sănătății umane sau agravării deteriorării serviciilor.</p> <p>b) întreprindă măsurile de reparare necesare, conform art. 11-13.</p> <p>(3) Măsurile de reparare prevăzute la alin. (2) trebuie să fie proporționale cu dauna cauzată și să conducă la îndepărtarea efectelor daunei, luând în considerare principiul precauției în luarea deciziilor.</p>		
<p>(2) Autoritatea competentă poate, în orice moment:</p> <p>(a) să solicite operatorului să furnizeze informații suplimentare privind producerea unei daune;</p> <p>(b) să ia toate măsurile practice, să solicite operatorului să ia măsuri practice sau să dea instrucțiuni operatorului cu privire la toate măsurile practice cu scopul de a controla, a limita, a elimina sau a gestiona imediat contaminanții relevanți și/sau orice alți factori dăunători, pentru a limita sau a preveni noi daune aduse mediului și efectele negative asupra sănătății umane sau deteriorarea ulterioară a serviciilor;</p> <p>(c) să solicite operatorului să ia măsurile de reparare necesare;</p> <p>(d) să furnizeze operatorului instrucțiunile care trebuie urmate în ceea ce privește măsurile de reparare care trebuie luate sau</p> <p>(e) să ia ea însăși măsurile de reparare necesare.</p>	<p>Articolul 9. Atribuțiile autorităților competente la măsurile de reparare</p> <p>(1) Agenția de Mediu exercită următoarelor atribuții la măsurile de reparare:</p> <p>a) solicită de la operator informații suplimentare despre orice daună care s-a produs și despre măsurile luate conform prevederilor art. 8 alin. (1);</p> <p>b) solicită operatorului să acționeze sau să dea operatorului instrucțiuni pentru a controla, a izola, a elimina imediat sau, pentru a gestiona poluanții respectivi și/sau alți factori contaminanți, în scopul limitării sau prevenirii extinderii daunei aduse mediului și a efectelor adverse asupra sănătății umane sau agravării deteriorării serviciilor;</p> <p>c) solicită operatorului să ia măsurile de reparare necesare;</p> <p>d) indică operatorului sau să dea instrucțiuni despre măsurile de reparare necesare a fi luate;</p> <p>e) solicită Inspectoratului pentru Protecția Mediului să întreprindă măsurile de reparare necesare.</p>	Compatibil	
<p>(3) Autoritatea competentă solicită operatorului să ia măsuri de reparare. În cazul în care acesta nu se achită de obligațiile sale, prevăzute la alineatul (1) sau (2) litera (b), (c) sau (d), nu poate fi identificat sau nu este obligat să suporte costurile în temeiul prezentei directive, autoritatea competentă poate lua ea însăși, în ultimă instanță, aceste măsuri.</p>	<p>(2) Înainte de exercitarea atribuției prevăzute la alin. (1) lit. e) Agenția de Mediu solicită operatorului să întreprindă măsurile de reparare necesare.</p> <p>(3) Inspectoratul pentru Protecția Mediului întreprinde măsurile de reparare necesare, în situația în care operatorul:</p> <p>a) nu îndeplinește obligațiile prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2), sau nu s-a conformat prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b), c) și d);</p>	Compatibil	

	<p>b) nu poate fi identificat; c) nu este obligat să suporte costurile conform prezentei legi.</p>		
<p>Articolul 7 Determinarea măsurilor de reparare (1) Operatorii determină, în conformitate cu anexa II, măsurile de reparare posibile și le prezintă autorității competente pentru aprobare, cu excepția cazului în care aceasta a luat măsuri în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (e) și alineatul (3). (2) Autoritatea competentă decide măsurile de reparare care trebuie puse în aplicare în conformitate cu anexa II, după caz în colaborare cu operatorul respectiv.</p>	<p>Articolul 11. Identificarea măsurilor de reparare (1) Operatorul identifică măsurile de reparare și le transmite Agenției de Mediu spre aprobare, în termen de 15 zile de la data producerii daunei, cu excepția cazului în care Inspectoratul pentru Protecția Mediului a luat măsurile reparatorii respective conform prevederilor art. 9. (2) Agenția de Mediu decide măsurile de reparare care trebuie implementate. În luarea deciziei Agenția de Mediu se consultă cu operatorul implicat.</p>	Compatibil	
<p>(3) În cazul în care s-au produs mai multe daune asupra mediului, iar autoritatea competentă nu poate asigura luarea măsurilor de reparare necesare în mod simultan, aceasta este abilitată să decidă care dintre daunele aduse mediului trebuie reparată în primul rând. Autoritatea competentă ia această decizie ținând seama, <i>inter alia</i>, de natura, amploarea și gravitatea respectivelor daune aduse mediului și de posibilitatea de regenerare naturală. Trebuie luate în considerare, de asemenea, riscurile pentru sănătatea umană.</p>	<p>Articolul 13. Prioritizarea daunelor (1) În situația în care s-au produs mai multe daune asupra mediului, iar Agenția de Mediu nu poate asigura luarea, în același timp, a măsurilor de reparare de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Agenția de Mediu decide care dintre daune trebuie reparată cu prioritate. (2) În luarea deciziei Agenția de Mediu ia în considerare atât natura, dimensiunea și gravitatea diferitelor daune produse, cât și posibilitatea regenerării naturale, acordând atenție riscurilor pe care dauna le reprezintă pentru sănătatea umană.</p>	Compatibil	
<p>(4) Autoritatea competentă invită persoanele menționate la articolul 12 alineatul (1) și, în orice caz, persoanele pe terenul cărora ar trebui să se aplice măsurile de reparare să își prezinte observațiile de care aceasta va ține seama.</p>	<p>Articolul 12. Aprobarea măsurilor de reparare (1) În termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la art. 11 alin. (1) sau de la data luării la cunoștință, prin orice mijloace de informare, despre dauna adusă mediului, Agenția de Mediu, transmite, în scris opinia asupra acestor măsuri persoanelor prevăzute la art. 17 alin. (1) și celor pe al căror teren urmează a se realiza măsurile de reparare. (2) Persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) pot transmite opiniile lor asupra măsurilor de reparare considerate necesare, în termen de 15 zile de la transmiterea solicitării.</p>	Compatibil	

	<p>(3) Agenția de Mediu, la luarea deciziei, ia în considerare opiniile primite de la persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1).</p> <p>(4) Agenția de Mediu emite decizia privind măsurile reparatorii și/sau prioritizarea reparării daunelor aduse mediului, în termen de 5 zile de la primirea opiniilor prevăzute la alin. (2).</p>		
<p>Articolul 8</p> <p>Costuri de prevenire și reparare</p> <p>(1) Operatorul suportă costurile acțiunilor de prevenire și de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive.</p>	<p style="text-align: center;">Capitolul III</p> <p style="text-align: center;">Costurile de prevenire și reparare a daunei aduse mediului</p> <p>Articolul 19. Costurile măsurilor de prevenire și de reparare a daunei</p> <p>(1) Operatorul suportă costurile măsurilor de prevenire și de reparare, inclusiv în situația în care aceste costuri au fost suportate de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului.</p>	Compatibil	
<p>(2) Sub rezerva alineatelor (3) și (4), autoritatea competentă recuperează, <i>inter alia</i>, prin intermediul unei garanții reale sau altor garanții corespunzătoare, de la operatorul care a cauzat dauna sau amenințarea iminentă de producere a daunei costurile pe care le-a suportat pentru desfășurarea acțiunilor de prevenire sau de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive.</p> <p>Cu toate acestea, autoritatea competentă poate decide să nu recupereze toate costurile suportate, în cazul în care cheltuielile necesare în acest scop ar fi mai mari decât suma de recuperat sau în cazul în care operatorul nu poate fi identificat.</p>	<p>Articolul 20. Recuperarea costurilor și excepția de recuperare</p> <p>(1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 19 alin. (2) și (3) Agenția de Mediu recuperează costurile acțiunilor de prevenire și de reparare realizate conform prezentei legi de la operatorul care a cauzat dauna sau amenințarea iminentă cu daună.</p>	Compatibil	
<p>(3) Un operator nu este obligat să suporte costul acțiunilor de prevenire sau de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive, în cazul în care poate demonstra că dauna adusă mediului sau amenințarea iminentă de producere a acesteia:</p> <p>(a) a fost cauzată de un terț, în pofida aplicării măsurilor de securitate corespunzătoare sau</p>	<p>Articolul 19. Costurile măsurilor de prevenire și de reparare a daunei</p> <p>(2) Operatorul nu este obligat să suporte costul măsurilor de prevenire sau de reparare luate, când poate dovedi că dauna adusă mediului sau amenințarea iminentă cu o asemenea daună:</p> <p>a) a fost cauzat de o terță parte și s-a produs chiar dacă au fost luate măsurile de siguranță corespunzătoare;</p>	Compatibil	

<p>(b) a rezultat din respectarea unui ordin sau a unei instrucțiuni provenind de la o autoritate publică, altul (alta) decât un ordin sau o instrucțiune dat(ă) ca urmare a unei emisii sau a unui incident cauzat de activitățile proprii ale operatorului.</p> <p>În aceste cazuri, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite operatorului să-și recupereze costurile.</p>	<p>b) s-a produs ca urmare a conformării cu o dispoziție sau instrucțiune obligatorie emisă de o autoritate publică, alta decât un ordin sau decizie eliberată ca urmare a unei emisii sau incident cauzat de activitățile operatorului.</p> <p>(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) statul, prin intermediul Agenției de Mediu și Inspectoratului pentru Protecția Mediului, ia măsurile pentru a permite operatorului să recupereze costurile suportate.</p>		
<p>(4) Statele membre pot prevedea ca operatorul să fie obligat să suporte costurile acțiunilor de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive, în cazul în care operatorul demonstrează că nu a comis nici o eroare sau neglijență și că dauna adusă mediului a fost cauzată de:</p> <p>(a) o emisie sau un eveniment autorizat în mod expres și care respectă toate condițiile prevăzute de o autorizație acordată sau eliberată în temeiul actelor cu putere de lege de drept intern care pun în aplicare măsurile legislative adoptate de Comunitate și menționate în anexa III, în vigoare la data emisiei sau a evenimentului;</p> <p>(b) o emisie sau o activitate sau orice modalitate de utilizare a unui produs în cadrul unei activități pentru care operatorul demonstrează că nu a fost considerată susceptibilă de a cauza daune asupra mediului în conformitate cu nivelul de cunoștințe științifice și tehnice existent la data producerii emisiei sau a desfășurării activității.</p>	<p>Articolul 20. Recuperarea costurilor și excepția de recuperare</p> <p>(2) Prin excepție de la prevederile art. 19 alin. (1), operatorul nu suportă costul acțiunilor de reparare luate, dacă dovedește că nu a acționat cu intenție sau din culpă și că dauna adusă mediului a fost provocată de:</p> <p>a) o emisie de poluanți sau un eveniment autorizat în mod special și în deplină concordanță cu condițiile prevăzute de actul de reglementare eliberat conform normelor care implementează măsurile prevăzute în anexa nr. 2;</p> <p>b) o emisie de poluanți, o activitate sau orice modalitate de utilizare a unui produs în decursul unei activități, pentru care operatorul demonstrează că nu era posibil, conform stadiului cunoștințelor tehnice și științifice existente la data când emisia a fost eliberată sau când a avut loc activitatea, să producă o daună asupra mediului.</p>	Compatibil	
<p>(5) Măsurile luate de autoritatea competentă în temeiul articolului 5 alineatele (3) și (4) și articolului 6 alineatele (2) și (3) nu aduc atingere răspunderii operatorului respectiv, prevăzute de prezenta directivă, și nu aduc atingere articolelor 87 și 88 din tratat.</p>	<p>Articolul 26. Răspunderea operatorului</p> <p>(1) Măsurile luate de Agenția de Mediu conform art. 7, și art.9 nu afectează răspunderea operatorilor responsabili conform prevederilor prezentei legi.</p>	Compatibil	
<p>Articolul 9</p> <p>Alocarea costurilor în caz de cauzalitate multiplă</p> <p>Prezenta directivă nu aduce atingere actelor cu putere de lege de drept intern referitoare la alocarea costurilor în caz de cauzalitate multiplă, în special celor referitoare la</p>	<p>Articolul 26. Răspunderea operatorului</p> <p>(2) În cazul în care dauna adusă mediului sau amenințarea iminentă cu o astfel de daună a fost cauzată de mai mulți operatori, aceștia sunt obligați să suporte în mod solidar costurile măsurilor de prevenire sau de reparare.</p>	Compatibil	

<p>împărțirea răspunderii între producătorul și utilizatorul unui produs.</p>	<p>(3) Efectele solidarității pasive, inclusiv alocarea costurilor între codebitori se realizează conform prevederilor legale, luându-se în considerare dispozițiile referitoare la divizarea răspunderii între producătorul și utilizatorul unui produs.</p> <p>(4) În cazul în care operatorul care a produs o daună mediului sau o amenințare iminentă cu o astfel de daună face parte dintr-un consorțiu sau o companie multinațională, el răspunde în mod solidar și indivizibil cu respectivul consorțiu sau respectiva companie.</p> <p>(5) Este interzisă recuperarea dublă a costurilor în situația acțiunii concurente a autorităților competente și a persoanei a cărei proprietate a fost afectată de dauna adusă mediului.</p>		
<p><i>Articolul 10</i></p> <p>Termenul limită pentru recuperarea costurilor</p> <p>Autoritatea competentă este abilitată să inițieze împotriva unui operator sau, după caz, împotriva unui terț care a cauzat o daună sau o amenințare iminentă de producere a unei daune proceduri de recuperare a costurilor legate de orice măsuri luate în temeiul prezentei directive, în termen de cinci ani de la data la care aceste măsuri au încetat sau de la data la care operatorul răspunzător sau terțul a fost identificat, fiind reținută data cea mai recentă.</p>	<p>Articolul 21. Termenul de prescripție</p> <p>(1) Agenția de Mediu are dreptul să inițieze împotriva operatorului sau, după caz, împotriva terței persoane care a cauzat dauna sau amenințarea iminentă cu dauna, proceduri de recuperare a costurilor măsurilor de prevenire sau de reparare adoptate conform prezentei legi.</p> <p>(2) Dreptul Agenției de Mediu de a acționa împotriva operatorului pentru recuperarea costurilor se prescrie în termen de 10 ani de la data când acele măsuri au fost realizate sau de la data când operatorul responsabil sau terța persoană a fost identificată.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p><i>Articolul 11</i></p> <p>Autoritatea competentă</p> <p>(1) Statele membre desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta directivă.</p>	<p>Articolul 4. Autoritățile competente</p> <p>(2) Agenția de Mediu este autoritatea competentă pentru stabilirea și luarea măsurilor de prevenire, precum și pentru evaluarea caracterului semnificativ a daunei aduse mediului .</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(2) Obligația de a identifica operatorul care a cauzat daunele sau amenințarea iminentă de producere a daunelor, de a evalua importanța daunelor și de a determina măsurile de reparare care trebuie luate în temeiul anexei II revine autorității competente. În acest sens, autoritatea competentă este abilitată să ceară</p>	<p>Articolul 4. Autoritățile competente</p> <p>(1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului este autoritatea competentă pentru constatarea daunei aduse mediului, a unei amenințări iminente cu o astfel de daună, repararea daunei aduse mediului precum și pentru identificarea operatorului responsabil de cauzarea acestei daune.</p>	<p>Compatibil</p>	

operatorului respectiv să efectueze propria sa evaluare și să-i comunice toate informațiile și datele necesare.			
(3) Statele membre veghează ca autoritatea competentă să poată delega sau impune terților să aplice măsurile necesare de prevenire sau de reparare.	Articolul 7. Atribuțiile Agenției de Mediu la măsurile de prevenire b) să solicite operatorului luarea măsurilor de prevenire necesare;	Compatibil	
(4) Orice decizie, luată în temeiul prezentei directive, care impune măsuri de prevenire sau de reparare, indică motivele exacte pe care se întemeiază. O asemenea decizie se notifică, fără întârziere, operatorului respectiv, care este în același timp informat cu privire la căile și termenele de atac de care dispune, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru respectiv.	Articolul 5. Atribuțiile autorităților competente și ale operatorului (4) Decizia Agenției de Mediu privind stabilirea măsurilor de prevenire sau de reparare este motivată în fapt și în drept și conține informații asupra termenelor și procedurii contenciosului administrativ prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018. (5) Deciziile prevăzute la alin. (4) se comunică operatorului în termen de 24 de ore, atât pentru măsurile de prevenire, cât și pentru măsurile de reparare.	Compatibil	
Articolul 12 Cererea de acțiune (1) Persoanele fizice sau juridice: (a) afectate sau susceptibile de a fi afectate de dauna adusă mediului sau (b) care au un interes suficient în ceea ce privește luarea deciziilor în domeniul mediului privind dauna sau (c) care invocă o atingere a unui drept, în cazul în care dreptul procedural administrativ al unui stat membru impune o astfel de condiție au dreptul să prezinte autorității competente orice observații legate de producerea unor daune asupra mediului sau de o amenințare de producere a unor astfel de daune de care au cunoștință și au dreptul să solicite autorității competente să ia măsuri în temeiul prezentei directive. Statele membre stabilesc cazurile în care există „interes suficient” sau „atingere a unui drept”. În acest sens, interesul oricărei organizații neguvernamentale care activează în domeniul protecției mediului și care îndeplinește condițiile cerute de	Secțiunea a 3-a Dreptul la acțiune Articolul 17. Înaintarea acțiunii (1) Orice persoană fizică sau juridică care este afectată sau posibil a fi afectată de o daună adusă mediului sau care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, are dreptul: a) să transmită Inspectoratului pentru Protecția Mediului orice observații referitoare la producerea unei daune aduse mediului sau a unei amenințări iminente cu o astfel de daună; b) să solicite Agenției de Mediu, în scris sau prin intermediul mijloacelor electronice de comunicare, să ia măsurile prevăzute de prezenta lege. (2) Se poate adresa Inspectoratului pentru Protecția Mediului și, respectiv, Agenției de Mediu și orice organizație neguvernamentale care promovează protecția mediului, considerându-se că aceasta este vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim.	Compatibil	

legislația internă este considerat suficient în sensul literei (b). Astfel de organizații sunt considerate ca beneficiare ale unor drepturi susceptibile de a face obiectul unei atingeri în sensul literei (c).			
(2) Cererea de acțiune este însoțită de informațiile și datele relevante care susțin observațiile prezentate în legătură cu dauna respectivă adusă mediului.	(3) Solicitarea prevăzută la alin. (1) lit. b) este însoțită de informațiile și datele relevante care susțin observațiile transmise în legătură cu respectiva daună adusă mediului.	Compatibil	
(3) În cazul în care cererea de acțiune și observațiile care o însoțesc indică în mod plauzibil existența unei daune aduse mediului, autoritatea competentă examinează aceste observații și această cerere de acțiune. În asemenea cazuri, autoritatea competentă oferă operatorului în cauză posibilitatea de a-și face cunoscută opinia cu privire la cererea de acțiune și observațiile care o însoțesc.	(4) În situația în care solicitarea prevăzută la alin. (1) lit. b) și informațiile care o însoțesc arată, că există o daună adusă mediului, Agenția de Mediu solicită, în scris, opinia operatorului care a cauzat dauna, în termen de 5 zile de la primirea acestei solicitări. (5) Operatorul în termen de 5 zile de la primirea solicitării transmite în scris opinia sa Agenției de Mediu.	Compatibil	
(4) Autoritatea competentă informează de îndată și, în orice caz, în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației interne persoanele menționate la alineatul (1), care au prezentat observații autorității, cu privire la decizia sa de a aproba sau refuza cererea de acțiune, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii.	(6) În termen de 15 zile de la transmiterea solicitării către operator, Agenția de Mediu informează persoanele prevăzute la alin. (1) care au transmis observații, despre decizia de a acționa sau refuză să acționeze. (7) Decizia prevăzută la alin. (6) se motivează în fapt și în drept și conține informații asupra termenelor și procedurii de contencios administrativ prevăzută de Codul administrativ nr. 116/2018.	Compatibil	
(5) Statele membre pot decide să nu aplice alineatele (1) și (4) cazurilor de amenințare iminentă de producere a unor daune.	(8) În cazul unei amenințări iminente cu o daună, Agenția de Mediu informează persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) care au transmis observații, numai după luarea măsurilor necesare conform prezentei legi.	Compatibil	
Articolul 13 Proceduri de revizuire (1) Persoanele menționate la articolul 12 alineatul (1) pot angaja o procedură de revizuire la un tribunal sau la orice alt organism public independent și imparțial în ceea ce privește legalitatea procedurală și de fond a	Articolul 18. Contestarea actului administrativ (1) Persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) se pot adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru a ataca, din punct de vedere procedural sau substanțial, actele, deciziile sau omisiunile autorităților competente prevăzute de prezenta lege.	Compatibil	

deciziilor, acțiunilor sau lipsei de acțiuni ale autorității competente în temeiul prezentei directive.			
(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor legislației interne care reglementează accesul la justiție și celor care impun epuizarea căilor administrative de atac înainte de angajarea unei proceduri judiciare.	(2) Soluționarea cererii se realizează conform prevederilor Codului administrativ nr. 116/2018.	Compatibil	
<p><i>Articolul 14</i></p> <p>Garanția financiară</p> <p>(1) Statele membre iau măsuri menite să încurajeze dezvoltarea unor instrumente și piețe de garanție financiară de către agenții economici și financiar corespunzători, inclusiv mecanisme financiare utilizate în caz de insolvență, pentru a permite operatorilor să folosească instrumente de garanție financiară pentru a acoperi responsabilitățile care le incumbă în conformitate cu prezenta directivă.</p>	<p>Capitolul IV</p> <p>Instrumente financiare și cooperare</p> <p>Articolul 22. Alocarea surselor financiare și garanția financiară</p> <p>(1) Formele de garanție financiară și măsurile pentru dezvoltarea ofertei de instrumente financiare privind răspunderea în domeniul mediului, care să permită operatorilor utilizarea acestora în scopul garantării obligațiilor ce le revin conform prezentei legi, se stabilesc prin hotărâre de Guvern.</p> <p>(2) La definirea formelor de garanție financiară prevăzute la alin. (1) se iau în considerare următoarele:</p> <p>a) stabilirea garanției se face în funcție de gradul de pericolozitate al activității profesionale desfășurate sau propuse a fi desfășurate;</p> <p>b) gradul de pericolozitate al activității profesionale se stabilește în funcție de potențialele daune pe care le poate cauza mediului;</p> <p>c) potențialele daune se determină pe baza evaluărilor impactului asupra mediului și/sau a evaluărilor de risc ecologic prezentate de operatori.</p>	Compatibil	

<p><i>Articolul 15</i></p> <p>Cooperarea între statele membre</p> <p>(1) În cazul în care o daună adusă mediului afectează sau este susceptibilă să afecteze mai multe state membre, acestea cooperează, inclusiv printr-un schimb corespunzător de informații, pentru a asigura desfășurarea unor acțiuni de prevenire și, dacă este necesar, de reparare a unei asemenea daune aduse mediului</p>	<p>Articolul 23. Cooperarea transfrontalieră</p> <p>(1) În situația în care dauna adusă mediului afectează sau este posibil să afecteze alte state, Agenția de Mediu, prin intermediul Ministerului Mediului, cooperează cu autoritățile competente pentru protecția mediului din statele afectate sau potențial afectate, inclusiv printr-un schimb de informații, în scopul luării măsurilor de prevenire și, după caz, a măsurilor de reparare a unei astfel de daune.</p> <p>(2) Cooperarea dintre autoritățile competente pentru protecția mediului din țară și cele ale statelor afectate sau potențial afectate se realizează inclusiv în baza tratatelor bilaterale încheiate în domeniul protecției mediului.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(2) În cazul producerii unei daune asupra mediului, statul membru pe teritoriul căruia s-a produs această daună furnizează informații suficiente statelor membre potențial afectate.</p>	<p>Articolul 24. Informarea statului afectat</p> <p>(1) În situația în care dauna adusă mediului s-a produs pe teritoriul Republicii Moldova, Agenția de Mediu, prin intermediul Ministerului Mediului, furnizează informații prin canalele diplomatice, în termen de 24 de ore de la luarea la cunoștință despre daune aduse mediului, autorităților competente pentru protecția mediului din statele potențial afectate.</p> <p>(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se referă la:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) momentul și locul producerii daunei aduse mediului; b) caracteristicile daunei aduse mediului; c) elementele de mediu afectate; d) măsurile luate pentru prevenirea extinderii sau agravării daunei aduse mediului; e) alte informații considerate relevante. 	<p>Compatibil</p>	
<p>(3) În cazul în care un stat membru identifică, în interiorul frontierelor sale, o daună a cărei cauză se află în exteriorul teritoriului său, acest stat poate informa Comisia și orice alt stat membru în cauză cu privire la aceasta; el poate emite recomandări cu privire la adoptarea unor măsuri de prevenire sau de reparare și poate încerca, în conformitate cu prezenta directivă, să</p>	<p>Articolul 25. Dauna produsă în context transfrontalier</p> <p>(1) În cazul în care Inspectoratul pentru Protecția Mediului constată o daună a cărei origine nu este pe teritoriul țării, informează Ministerul Mediului despre dauna adusă mediului.</p> <p>(2) Ministerul Mediului transmite informația menționată la alin. (1) autorității competente a părții afectate sau posibil afectate, prin intermediul canalelor diplomatice.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>recupereze cheltuielile pe care le-a suportat prin adoptarea măsurilor de prevenire sau de reparare.</p>	<p>(3) Ministerul Mediului poate face: a) recomandări privind adoptarea măsurilor de prevenire sau de reparare; b) demersurile necesare pentru recuperarea costurilor suportate în legătură cu adoptarea măsurilor de prevenire sau de reparare.</p>		
<p><i>Articolul 16</i> Relația cu legislația internă (1) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să adopte dispoziții mai stricte cu privire la prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, inclusiv identificarea altor activități în vederea supunerii lor la cerințele prezentei directive în ceea ce privește prevenirea și repararea, precum și identificarea altor părți responsabile. (2) Prezenta directivă nu împiedică adoptarea de către statele membre a unor dispoziții corespunzătoare, precum interzicerea dublei recuperări a costurilor, în situații în care ar putea avea loc o dublă recuperare, ca urmare a acțiunilor concurente întreprinse de o autoritate competentă în temeiul prezentei directive și de către o persoană a cărei proprietate a fost afectată de daunele aduse mediului.</p>		<p>Nu se transpune, nu este relevant pentru Republica Moldova</p>	
<p><i>Articolul 17</i> Aplicarea în timp Prezenta directivă nu se aplică: — daunelor cauzate de o emisie, un eveniment sau un incident survenite înainte de data prevăzută la articolul 19 alineatul (1); — daunelor cauzate de o emisie, un eveniment sau un incident survenite după data prevăzută la articolul 19 alineatul (1), în cazul în care acestea rezultă dintr-o activitate specifică care a avut loc și s-a terminat înainte de data respectivă;</p>	<p>Articolul 1. Scopul și obiectul legii (3) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor legislației speciale din domeniul mediului. (4) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor legislației privind recuperarea daunei cauzate proprietății sau persoanei Articolul 3. Domeniul de aplicare (4) Prezenta lege nu se aplică: d) daunei cauzate de o emisie, eveniment sau incident care a avut loc înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi; e) daună produsă în urma unei emisii, a unui eveniment sau a unui incident, de la producerea căruia au trecut mai mult de 30 de ani.</p>	<p>Compatibil</p>	

— daunelor, în cazul în care au trecut peste treizeci de ani de la emisia, evenimentul sau incidentul care le-au cauzat.			
<p>Articolul 18 Rapoarte și revizuirii (1) Comisia colectează informații de la statele membre, care au fost diseminate în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1) și, în măsura în care acestea sunt disponibile, cu privire la experiența dobândită în cursul aplicării prezentei directive. Informațiile respective cuprind datele specificate în Anexa VI la prezenta directivă și sunt colectate până la 30 aprilie 2022 și, ulterior, o dată la cinci ani.</p>	<p>Articolul 28. Dispoziții finale (3) Agenția de Mediu va elabora și prezenta Ministerului Mediului până la 31 ianuarie raportul privind implementarea prezentei legi, care va cuprinde informațiile și datele prevăzute în anexa nr. 3.</p>	Compatibil	
(2) Pe baza informațiilor menționate la alineatul (1), Comisia efectuează o evaluare a prezentei directive și o publică până la 30 aprilie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani.		Prevederi UE neaplicabile	
(3) Până la 31 decembrie 2020, Comisia elaborează orientări care să asigure o înțelegere comună a sintagmei „daune aduse mediului”, astfel cum este definită la articolul 2.		Prevederi UE neaplicabile	
<p>Articolul 19 Punerea în aplicare (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 aprilie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p>	<p>LEGE privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea daunelor aduse mediului Prezenta Lege transpune Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene L 143 din 30 aprilie 2004 (CELEX:32004L0035), așa cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1010 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind alinierea obligațiilor de raportare în domeniul legislației legate de mediu și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 166/2006 și (UE)</p>	Compatibil	

	nr. 995/2010 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2002/49/CE, 2004/35/CE, 2007/2/CE, 2009/147/CE și 2010/63/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 338/97 și (CE) nr. 2173/2005 ale Consiliului și a Directivei 86/278/CEE a Consiliului.		
(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă, precum și un tabel de corespondență între prezenta directivă și dispozițiile de drept intern adoptate.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>Articolul 20</i> Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .	Articolul 28. Dispoziții finale (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 24 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.	Compatibil	
<i>Articolul 21</i> Destinatarii Prezenta directivă se adresează statelor membre.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>ANEXA I</i> CRITERIILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 PUNCTUL 1 LITERA (A) Caracterul semnificativ al daunei care a avut efecte negative asupra realizării sau menținerii stării de conservare favorabile a habitatelor sau speciilor trebuie evaluat în raport cu starea de conservare din perioada în care s-a produs dauna, cu serviciile furnizate de valoarea lor peisagistică și cu capacitatea lor de regenerare naturală. Ar trebui definite schimbările negative semnificative ale stării inițiale prin intermediul unor date cuantificabile, precum: — numărul de persoane, densitatea acestora și suprafața acoperită;	<i>Anexa I.</i> Criteriile pentru stabilirea caracterului semnificativ al efectelor unei daune aduse speciilor protejate și habitatelor naturale Caracterul semnificativ a oricărei daune care are efecte negative asupra atingerii sau menținerii stării favorabile de conservare a habitatelor sau speciilor trebuie evaluat în raport cu stadiul conservării la momentul producerii daunei, cu serviciile furnizate de atractivitatea și utilitatea pe care ele o oferă, și capacitatea lor de regenerare naturală. Schimbările semnificative negative ale stării inițiale se determină cu ajutorul datelor măsurabile, ca de exemplu: 1) numărul de indivizi, densitatea lor sau suprafața pe care o ocupă; 2) rolul specific al indivizilor sau al suprafeței prejudiciate în legătură cu conservarea speciilor sau a	Compatibil	

<p>— rolul persoanelor respective sau al zonei prejudiciate în privința conservării speciei sau a habitatului, rarității speciei sau a habitatului (evaluate la nivel local, regional și superior, inclusiv la nivel comunitar);</p> <p>— capacitatea de înmulțire a speciei (în funcție de dinamica proprie acestei specii sau populații), viabilitatea sa sau capacitatea de regenerare naturală a habitatului (în funcție de dinamica proprie speciilor sale caracteristice sau populațiilor lor);</p> <p>— capacitatea speciei sau a habitatului de a se reface în scurt timp de la producerea daunei, fără vreo altă intervenție decât măsurile sporite de protecție, și de a atinge exclusiv datorită dinamicii speciei sau habitatului, o stare echivalentă sau superioară stării inițiale.</p> <p>Daunele care au efecte demonstrate asupra sănătății umane trebuie considerate ca fiind daune semnificative. Următoarele daune nu trebuie să se califice ca daune semnificative:</p> <p>— variațiile negative mai mici decât fluctuațiile naturale considerate a fi normale pentru specia respectivă sau habitatul respectiv;</p> <p>— variațiile negative datorate unor cauze naturale sau care rezultă din intervenții legate de gestionarea normală a siturilor, astfel cum a fost definită în registrele habitatului sau în documentele de stabilire a obiectivelor sau conformă practicii anterioare a proprietarilor sau operatorilor;</p> <p>— daunele aduse speciilor sau habitatelor pentru care se stabilește că acestea se vor reface într-un timp scurt și fără intervenție ajungând la starea inițială sau la o stare prin care se va ajunge exclusiv datorită dinamicii speciei sau habitatului, la o stare considerată echivalentă sau superioară stării inițiale.</p>	<p>habitatelor, raritatea speciilor sau habitatului evaluată la nivel local, regional și național, inclusiv la nivel comunitar;</p> <p>3) capacitatea de răspândire a speciilor, conform dinamicii specifice acelor specii sau acelei populații, viabilitatea lor sau capacitatea de regenerare naturală a habitatului în funcție de dinamica specifică a speciilor caracteristice sau populațiilor lor;</p> <p>4) capacitatea speciilor sau a habitatelor de a se reface, într-un timp scurt după producerea daunei, fără nicio intervenție cu excepția unor măsuri de protecție crescută, la o stare care tinde, exclusiv datorită dinamicii speciilor sau habitatului, să fie considerată echivalentă sau superioară stării inițiale.</p> <p>Dauna care are un efect dovedit asupra sănătății umane trebuie considerat ca fiind daună semnificativă.</p> <p>Nu se consideră ca daună semnificativă următoarele:</p> <p>a) variațiile negative care sunt mai mici decât fluctuațiile naturale considerate normale în cazul speciilor sau habitatului respectiv;</p> <p>b) variațiile negative datorate unor cauze naturale sau rezultate dintr-o intervenție legată de managementul normal al siturilor, astfel cum sunt specificate în bazele de date ale habitatelor, în documentele specifice sau așa cum au fost realizate anterior de către proprietari sau operatori;</p> <p>c) dauna adus speciilor sau habitatelor pentru care s-a stabilit că se vor reface, într-o perioadă scurtă de timp și fără intervenție, fie la starea inițială, fie la o stare care tinde, exclusiv datorită dinamicii speciilor sau habitatului, să fie considerată echivalentă sau superioară stării inițiale.</p>		
<p><i>ANEXA II</i> REPARAREA DAUNELOR ADUSE MEDIULUI</p>	<p>Articolul 2. Noțiuni principale</p>	<p>Compatibil</p>	

Prezenta anexă stabilește un cadru comun care trebuie aplicat pentru a alege măsurile cele mai potrivite pentru a asigura repararea daunelor aduse mediului.

1. Repararea daunelor aduse apelor sau speciilor sau habitatelor naturale protejate

Repararea daunelor aduse mediului în ceea ce privește apele, speciile sau habitatele naturale protejate se realizează prin readucerea mediului la starea sa inițială cu ajutorul unor acțiuni de reparare primară, complementară și compensatorie, unde:

(a) repararea „primară” înseamnă o măsură de reparare prin care resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile deteriorate revin la starea inițială sau se apropie de aceasta;

(b) repararea „complementară” înseamnă orice măsură de reparare întreprinsă cu privire la resursele naturale și/sau servicii, pentru a compensa faptul că repararea primară nu determină refacerea completă a resurselor naturale și/sau a serviciilor prejudiciate;

(c) repararea „compensatorie” înseamnă orice acțiune întreprinsă în scopul compensării pierderilor intermediare de resurse naturale și/sau de servicii care au loc între data producerii daunei și momentul în care repararea primară și-a făcut pe deplin efectul;

(d) „pierderile intermediare” sunt pierderile care rezultă din faptul că resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu își pot îndeplini funcțiile ecologice sau să furnizeze servicii altor resurse naturale sau publicului până la producerea efectelor măsurilor primare sau complementare. Ele nu pot consta în despăgubiri financiare acordate publicului.

În cazul în care o acțiune de reparare primară nu determină revenirea mediului la starea lui inițială, se realizează o acțiune de reparare complementară. În afară de aceasta, pentru a compensa pierderile intermediare suferite, se întreprinde o acțiune de reparare compensatorie.

reparare primară - orice măsură de remediere care reduce resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile afectate la starea inițială sau la o stare apropiată de aceasta;

reparare complementară - orice măsură de remediere întreprinsă cu privire la resursele naturale și/sau serviciile pentru a compensa faptul că repararea primară nu a condus la refacerea completă a resurselor naturale și/sau a serviciilor prejudiciate;

reparare compensatorie - orice măsură întreprinsă pentru a compensa pierderile interimare de resurse naturale și/sau de servicii care au loc între data producerii daunei și momentul în care repararea primară își produce pe deplin efectul;

pierderi interimare - pierderi care rezultă din faptul că resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu-și pot îndeplini funcțiile ecologice sau nu pot furniza servicii altor resurse naturale sau publicului până când își fac efectul măsurile primare sau complementare;

Articolul 14. Repararea daunei aduse apelor sau speciilor ori habitatelor naturale protejate

(1) Repararea daunei aduse apelor sau speciilor ori habitatelor naturale protejate se realizează prin readucerea acestora la starea inițială, printr-o reparare primară, complementară și compensatorie.

(2) În cazul în care repararea primară nu conduce la readucerea mediului la starea inițială, se iau măsuri de reparare complementară.

(3) Pentru a compensa pierderile interimare suferite se recurge la repararea compensatorie.

(4) Repararea daunei aduse apelor, speciilor sau a habitatelor naturale protejate implica, de asemenea, îndepărtarea oricărui risc semnificativ cu impact negativ asupra sănătății umane.

(5) Repararea daunei nu constă în compensarea financiară acordată publicului.

<p>Repararea daunelor aduse mediului, în ceea ce privește daunele aduse apelor sau speciilor sau habitatelor naturale protejate, implică, de asemenea, eliminarea oricărui risc semnificativ de impact negativ asupra sănătății umane.</p>			
<p>1.1. Obiectivele reparării Scopul reparării primare 1.1.1. Scopul reparării primare este de a readuce resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate la starea lor inițială sau la o stare apropiată de aceasta. Scopul reparării complementare 1.1.2. În cazul în care resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu revin la starea lor inițială, se întreprinde o reparare complementară. Scopul reparării complementare este de a furniza un nivel al resurselor naturale și/sau al serviciilor, inclusiv într-un alt sit, după caz, similar cu cel care ar fi fost furnizat în cazul în care situl prejudiciat ar fi revenit la starea lui inițială. În cazul în care este posibil și oportun, celălalt sit ar trebui să fie legat geografic de situl prejudiciat, având în vedere interesele populației afectate. Obiectivul reparării compensatorii 1.1.3. Repararea compensatorie se întreprinde pentru a compensa pierderile intermediare de resurse naturale și de servicii până la regenerarea lor. Această compensare aduce îmbunătățiri suplimentare habitatelor naturale și speciilor protejate sau apelor, fie în situl prejudiciat, fie într-un alt sit. Ea nu constă în despăgubiri financiare acordate publicului.</p>	<p>Articolul 10. Tipuri de măsuri de reparare a daunei aduse componentelor de mediu (1) Scopul reparării primare este de a readuce resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate la starea inițială sau la o stare apropiată de aceasta. (2) Repararea complementară are scopul de a furniza un nivel al resurselor naturale și/sau serviciilor inclusiv, după caz, într-un sit alternativ, similar cu cel care ar fi fost furnizat dacă situl prejudiciat ar fi revenit la starea sa inițială. În cazul în care este posibil și oportun, situl alternativ trebuie să fie legat geografic de situl prejudiciat, luând în considerare interesele populației afectate. (3) Repararea compensatorie se realizează pentru a compensa pierderile interimare de resurse naturale și de servicii până la refacerea acestora. Compensarea constă în îmbunătățiri suplimentare aduse habitatelor naturale și speciilor protejate sau apelor, fie în situl prejudiciat, fie într-un alt sit alternativ.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>1.2. Identificarea măsurilor de reparare Identificarea măsurilor de reparare primară 1.2.1. Se iau în considerare opțiunile pentru acțiuni menite să apropie direct resursele naturale și serviciile de starea lor inițială în ritm accelerat sau prin regenerare naturală.</p>	<p>Articolul 11. Identificarea măsurilor de reparare (3) La repararea primară se iau în considerare opțiunile de acțiune menite să readucă direct resursele naturale și serviciile la starea lor inițială în ritm accelerat, ori cele de recuperare pe cale naturală.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>Identificarea măsurilor de reparare complementară și compensatorie</p> <p>1.2.2. La determinarea importanței măsurilor de reparare complementară și compensatorie, se utilizează în primul rând abordările vizând o echivalență resursă-resursă sau serviciu-serviciu. În cadrul acestor abordări, se iau în considerare în primul rând acțiunile care furnizează resurse naturale și/sau servicii de același tip, calitate și cantitate cu cele prejudiciate. În cazul în care nu este posibil, se furnizează alte resurse naturale și/sau servicii. De exemplu, o reducere a calității poate fi compensată cu un număr mai mare de măsuri de reparare.</p> <p>1.2.3. În cazul în care nu se pot utiliza abordările prioritare vizând o echivalență resursă-resursă sau serviciu-serviciu, se folosesc alte tehnici de evaluare. Autoritatea competentă poate recomanda metoda care trebuie folosită, de exemplu evaluarea monetară, pentru a determina importanța măsurilor de reparare complementare și compensatorii necesare. În cazul în care se poate face o evaluare a pierderilor de resurse și/sau servicii, însă evaluarea resurselor naturale și/sau a serviciilor de substituție nu se poate face în timp util sau la un cost rezonabil, autoritățile competente pot opta pentru măsurile de reparare al căror cost este echivalent cu valoarea monetară estimată a resurselor naturale și/sau a serviciilor pierdute.</p> <p>Măsurile de reparare complementare și compensatorii ar trebui concepute în așa fel încât să prevadă recurgerea la resurse naturale și/sau servicii suplimentare, ținând seama de preferințele de timp și de planificare a măsurilor de reparare. De exemplu, cu cât este mai lungă perioada de revenire la starea inițială, cu atât măsurile de reparare compensatorie aplicate vor fi mai ample (toate celelalte rămân egale).</p>	<p>(4) La determinarea complexității măsurilor de reparare complementare și compensatorii se utilizează abordarea vizând o echivalență "resursă la resursă" sau "serviciu la serviciu". Prioritate au acțiunile care furnizează resurse naturale și/sau servicii de același tip, calitate și cantitate cu cele dăunate. Când acest lucru nu este posibil, se furnizează resurse naturale și/sau servicii alternative.</p> <p>(5) În cazul în care nu se poate utiliza prima variantă de abordare "resursă la resursă" sau "serviciu la serviciu", se folosesc tehnicile alternative de evaluare.</p> <p>(6) Agenția de Mediului stabilește metoda care trebuie folosită pentru a determina amploarea măsurilor de reparare complementare și compensatorii necesare (evaluarea monetară).</p> <p>(7) În cazul în care se poate face o evaluare a pierderilor de resurse și/sau servicii, însă evaluarea înlocuirii resurselor naturale și/sau serviciilor nu se poate realiza într-un timp util sau la un cost rezonabil, Agenția de Mediului alege măsurile de reparare al căror cost este echivalent cu valoarea monetară estimată a resurselor naturale și/sau a serviciilor pierdute.</p> <p>(8) Măsurile de reparare complementare și compensatorii se stabilesc astfel încât să furnizeze resurse naturale și/sau servicii suplimentare ținând cont de perioada de timp necesară și de cerințele de planificare a măsurilor de reparare. Cu cât este mai lungă perioada de revenire la starea inițială, cu atât va fi mai mare numărul măsurilor de reparare compensatorii care vor fi luate, toate celelalte rămânând egale.</p>		
1.3. Alegerea opțiunilor de reparare	Articolul 15. Opțiunile de reparare a daunei	Compatibil	

<p>1.3.1. Opțiunile de reparare rezonabile ar trebui evaluate cu ajutorul celor mai bune tehnici disponibile, bazate pe următoarele criterii:</p> <ul style="list-style-type: none"> — efectul fiecărei opțiuni asupra sănătății și siguranței publice; — costul punerii în aplicare a opțiunii; — perspectivele de reușită a fiecărei opțiuni; — măsura în care fiecare opțiune va împiedica orice daună care s-ar putea produce în viitor și va evita daunele colaterale care s-ar putea produce ca rezultat al punerii în aplicare a acestei opțiuni; — măsura în care fiecare opțiune are efecte favorabile asupra fiecărui component al resursei naturale și/sau serviciului; — măsura în care fiecare opțiune ține seama de aspectele sociale, economice și culturale relevante și de alți factori relevanți specifici locului; — termenul necesar pentru repararea efectivă a daunei aduse mediului; — măsura în care fiecare opțiune permite reabilitarea locului în care s-a produs dauna asupra mediului; — legătura geografică cu situl afectat. <p>1.3.2. La evaluarea diferitelor opțiuni de reparare identificate, se pot alege măsuri de reparare primară care nu restabilesc în întregime starea inițială a apelor sau a speciilor sau habitatelor naturale protejate care au fost prejudiciate sau care o restabilesc mai încet. Această decizie se poate lua numai în cazul în care resursele naturale și/sau serviciile pierdute la locul primar, ca urmare a deciziei, sunt compensate de o consolidare a acțiunilor complementare sau compensatorii care pot furniza un nivel de resurse naturale și/sau servicii similar cu nivelul celor pierdute. Acest lucru se va întâmpla, de exemplu, în cazul în care resursele naturale și/sau serviciile echivalente ar putea fi furnizate în altă parte cu costuri mai mici. Aceste măsuri de reparare</p>	<p>(1) Opțiunile de reparare se evaluează folosind cele mai bune tehnologii disponibile, pe baza următoarelor criterii:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) efectul fiecărei opțiuni asupra sănătății și securității populației; b) costul punerii în aplicare a opțiunii; c) șansele de reușită a fiecărei opțiuni; d) măsura în care fiecare opțiune va preveni în viitor dauna și va evita dauna colaterală care s-ar putea produce ca rezultat al punerii în aplicare a acestei opțiuni; e) măsura în care fiecare opțiune are efecte favorabile asupra fiecărei componente a resursei naturale și/sau serviciului; f) măsura în care fiecare opțiune ține cont de aspectele sociale, economice, culturale și de alți factori relevanți specifici locului; g) termenul necesar pentru ca refacerea prejudiciului adus mediului să fie efectivă; h) măsura în care fiecare opțiune conduce la refacerea zonei prejudiciate; i) legătura geografică cu zona prejudiciată. <p>(2) La evaluarea diferitelor opțiuni de reparare identificate pot fi alese măsuri de reparare primare care nu restabilesc în întregime starea inițială a apelor sau a habitatelor naturale ori speciilor dăunate care au fost prejudiciate, sau măsuri care produc o refacere mai lentă.</p> <p>(3) Măsura de reparare prevăzută la alin. (2) poate fi luată numai dacă resursele naturale și/sau serviciile existente ale sitului primar sunt compensate prin intensificarea acțiunilor complementare sau compensatorii în scopul furnizării unui nivel similar al resurselor și/sau serviciilor, așa cum existau. O astfel de situație este când resursele naturale și/sau serviciile echivalente pot fi furnizate altundeva, la un cost mai mic.</p> <p>(4) Măsurile de reparare suplimentare se stabilesc în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (4).</p> <p>(5) Agenția de Mediu decide că nu este necesar a se lua măsuri suplimentare de reparare în cazul în care:</p>		
---	--	--	--

<p>suplimentare se definesc în conformitate cu regulile prevăzute la punctul 1.2.2.</p> <p>1.3.3. Fără să aducă atingere regulilor prevăzute la punctul 1.3.2, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), autoritatea competentă este abilitată să decidă că nu ar mai trebui să se ia alte măsuri de reparare, în cazul în care:</p> <p>(a) măsurile de reparare care au fost deja luate garantează că nu mai există nici un risc considerabil de impact negativ asupra sănătății umane, apelor sau speciilor și habitatelor naturale protejate și</p> <p>(b) costurile măsurilor de reparare care ar trebui să se ia pentru a ajunge la starea inițială sau la un nivel similar ar fi disproporționate față de beneficiile ecologice așteptate.</p>	<p>a) măsurile de reparare deja luate garantează că nu mai există niciun risc semnificativ care să afecteze în mod negativ sănătatea umană, apele sau speciile și habitatele naturale protejate;</p> <p>b) costul măsurilor de reparare care trebuie luate pentru atingerea stării inițiale sau a unui nivel similar ar fi disproporțonat în raport cu beneficiile de mediu așteptate.</p>		
<p>2. Repararea daunelor aduse solului</p> <p>Se iau măsurile necesare pentru a garanta, cel puțin, eliminarea, controlul, limitarea sau reducerea contaminanților relevanți, astfel încât solurile contaminate, ținând seama de utilizarea lor actuală sau prevăzută pentru viitor în momentul producerii daunelor, să nu mai prezinte vreun risc considerabil de impact negativ asupra sănătății umane. Existența unui astfel de risc se apreciază prin intermediul unor proceduri de evaluare a riscurilor, luând în considerare caracteristicile și funcția solurilor, tipul și concentrația de substanțe, preparate, organisme sau microorganisme dăunătoare, gradul de risc pe care îl prezintă și posibilitatea de dispersie. Utilizarea se stabilește pe baza reglementărilor privind utilizarea solului sau a altor reglementări relevante în vigoare, după caz, în momentul producerii daunei.</p> <p>În cazul în care destinația solurilor se schimbă, se iau toate măsurile necesare pentru a preveni orice risc de impact negativ asupra sănătății umane.</p> <p>În absența unor reglementări în domeniul utilizării solurilor sau a altor reglementări relevante, natura zonei</p>	<p>Articolul 16. Repararea daunei aduse solului</p> <p>(1) La repararea daunei aduse solului se iau măsuri necesare cu scop de a asigura eliminarea, controlul, izolarea sau diminuarea poluanților relevanți, astfel încât solul contaminat ținând cont de utilizarea lui actuală sau viitoare, constatat la momentul prejudiciului, să nu mai prezinte vreun risc semnificativ cu impact negativ asupra sănătății umane.</p> <p>(2) Prezența unor astfel de riscuri se evaluează prin proceduri de evaluare a riscului, având în vedere caracteristicile și categoria de folosință a solului, tipul și concentrația substanțelor, preparatelor, organismelor sau microorganismelor periculoase, gradul de risc pe care acestea îl reprezintă și posibilitatea de dispersie.</p> <p>(3) Categoria de folosință a solului se stabilește potrivit Codului funciar nr. 22/2024 la data producerii daunei.</p> <p>(4) În cazul în care se schimbă categoria de folosință a solului, se iau toate măsurile necesare pentru a preveni orice efecte negative asupra sănătății umane.</p> <p>(5) În cazul în care nu există reglementări privind folosința solului sau alte reglementări relevante, categoria de folosință a zonei respective se determină în funcție de caracteristica suprafeței unde s-a produs dauna, luând în considerare dezvoltarea sa previzionată.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>relevante în care s-a produs dauna, ținând seama de potențialul de dezvoltare a zonei, determină utilizarea zonei respectiv.</p> <p>Se ia în considerare o opțiune de regenerare naturală, adică o opțiune în care nu are loc nici o intervenție umană directă în procesul de reabilitare.</p>	<p>(6) Opțiunea de regenerare pe cale naturală, se aplică ca opțiune în care nu are loc nicio intervenție umană directă în procesul de regenerare.</p>		
<p>ANEXA III</p> <p>ACTIVITĂȚILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (1)</p> <p>1. Exploatarea instalațiilor care fac obiectul unui permis, în temeiul Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (2). Este vorba despre toate activitățile menționate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului, cu excepția instalațiilor sau părților de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testarea unor noi produse și procedee.</p> <p>2. Operațiunile de gestionare a deșeurilor, inclusiv colectarea, transportul, recuperarea și eliminarea deșeurilor și a deșeurilor periculoase, inclusiv supravegherea acestor operațiuni și gestionarea ulterioară a stațiilor de eliminare, care fac obiectul unui permis sau al unei înregistrări în temeiul Directivei 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (3) și al Directivei 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase (4). Aceste activități presupun, între altele, exploatarea depozitelor de deșeuri în temeiul Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (5) și exploatarea instalațiilor de incinerare în temeiul Directivei 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (6).</p> <p>În sensul prezentei directive, statele membre pot decide că aceste activități nu includ împrăștierea, în scopuri agricole, a nămolului de epurare provenit din</p>	<p>Anexa nr. 2</p> <p>Activitățile pentru care răspunderea este obligatorie</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Exploatarea instalațiilor care fac obiectul procedurii de autorizare integrată de mediu și autorizare de mediu conform prevederilor Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale. Aceasta înseamnă activitățile prevăzute în anexa nr. 1 și anexa nr. 2 a Legii nr. 227/2022, cu excepția instalațiilor sau părți ale instalațiilor utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi. 2. Activitățile de gestionare a deșeurilor, inclusiv colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor și a deșeurilor periculoase, precum și inspecția și controlul acestor operațiuni și monitorizarea post închidere a depozitelor de deșeuri, care fac obiectul autorizării sau înregistrării, potrivit prevederilor Legii nr. 209/2016 privind deșeurile. Activitățile de gestionare a deșeurilor presupun, operarea depozitelor de deșeuri conform Regulamentului privind depozitarea deșeurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 939/2023, precum și operarea instalațiilor de incinerare conform Regulamentului privind incinerarea și co-incinerarea deșeurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 205/2023. 3. Toate evacuările în apele interioare de suprafață care necesită o autorizare prealabilă conform Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile 	<p>Parțial compatibil.</p>	

<p>instalațiile de tratare a apelor urbane reziduale, tratate în conformitate cu un standard aprobat.</p> <p>3.Orice deversare în apele interioare de suprafață care face obiectul unei autorizări prealabile în conformitate cu Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității (7).</p> <p>4.Orice deversare a substanțelor în apele subterane, care face obiectul unei autorizații prealabile în temeiul Directivei 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase (8).</p> <p>5.Deversarea sau introducerea unor substanțe poluante în apele de suprafață sau subterane care fac obiectul unui permis, al unei autorizații sau al unei înregistrări în temeiul Directivei 2000/60/CE.</p> <p>6.Captarea și îndiguirea apelor supuse unei autorizații prealabile în temeiul Directivei 2000/60/CE.</p> <p>7.Fabricarea, utilizarea, depozitarea, tratarea, condiționarea, eliminarea în mediu și transportul la locul de depozitare al:</p> <p>(a) substanțelor periculoase în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (9);</p> <p>(b) preparatelor periculoase în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase (10);</p> <p>(c) produselor fitofarmaceutice prevăzute la articolul 2 punctul (1) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului din</p>	<p>urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950/2013.</p> <p>4. Evacuarea sau injectarea unor poluanți în apele de suprafață sau subterane, care necesită un aviz, o autorizație sau o înregistrare pe baza unor reguli general obligatorii, conform Legii apelor nr. 272/2011.</p> <p>5. Prelevările de apă și acumulările de apă de suprafață, care fac obiectul unei autorizări conform Legii apelor nr. 272/2011.</p> <p>6. Fabricarea, utilizarea, depozitarea, prelucrarea, umplerea, eliberarea în mediu și transportul la fața locului:</p> <p>a) substanțelor și preparatelor periculoase, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr.277/2018 privind substanțele chimice;</p> <p>b) produselor de uz fitosanitar și fertilizanți, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 119/2004 cu privire la produsele de uz fitosanitar și la fertilizanți;</p> <p>c) produselor biocide, astfel cum este prevăzut în Regulamentul sanitar privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 344/2020.</p> <p>7. Transporturile rutiere de mărfuri periculoase, astfel conform Regulamentului transporturilor rutiere de mărfuri periculoase, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 589/2017.</p> <p>8. Orice utilizare în condiții de izolare, inclusiv transportul microorganismelor modificate genetic conform prevederilor legislației în domeniu privind utilizarea în condiții de izolare a organismelor modificate genetic.</p> <p>9. Orice introducere deliberată în mediu, orice transport sau orice introducere pe piață a organismelor modificate genetic, conform legislației în domeniu privind introducerea deliberată în mediu și pe piață a organismelor modificate genetic.</p> <p>10. Transferurile de deșeuri, potrivit Regulamentului privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411/2022.</p>		
--	---	--	--

<p>15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor fitofarmaceutice (11);</p> <p>(d) produselor biocide prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și Consiliului din 16 februarie 1998 privind introducerea pe piață a produselor biocide (12).</p> <p>8. Transportul rutier, feroviar, pe cale navigabilă, maritim sau aerian al mărfurilor periculoase sau al mărfurilor poluante definite în anexa A la Directiva 94/55/CE a Consiliului din 21 noiembrie 1994 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul rutier de mărfuri periculoase (13) sau în anexa la Directiva 96/49/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul feroviar de mărfuri periculoase (14) sau în Directiva 93/75/CEE a Consiliului din 13 septembrie 1993 privind cerințele minime pentru navele care au ca destinație sau punct de plecare porturile Comunității și care transportă mărfuri periculoase ori poluante (15).</p> <p>9. Exploatarea instalațiilor supuse unei autorizări în temeiul Directivei 84/360/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale (16), în ceea ce privește eliminarea în aer a substanțelor poluante reglementate de directiva menționată anterior.</p> <p>10. Orice utilizare limitată, inclusiv transportul, a microorganismelor modificate genetic în sensul Directivei 90/219/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind utilizarea limitată a microorganismelor modificate genetic (17).</p> <p>11. Orice diseminare deliberată în mediu, orice transport sau introducere pe piață a organismelor modificate genetic în sensul Directivei 2001/18/CEE a Parlamentului European și a Consiliului (18).</p> <p>12. Transportul transfrontalier al deșeurilor, în interiorul, la intrarea sau la ieșirea din Uniunea Europeană, se supune unei autorizații prealabile sau se</p>	<p>11. Gestionarea deșeurilor extractive în conformitate cu prevederile Codului subsolului.</p>		
--	---	--	--

<p>interzice în sensul Regulamentului (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și la ieșirea din Comunitatea Europeană (19).</p> <p>13. Gestionarea deșeurilor extractive în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive (20).</p> <p>14. Operarea siturilor de stocare în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon (21).</p>			
<p><i>ANEXA IV</i></p> <p>CONVENȚIILE INTERNAȚIONALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (2)</p> <p>(a) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind răspunderea civilă pentru daune cauzate de poluarea cu hidrocarburi;</p> <p>(b) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind înființarea unui fond internațional pentru acordarea de despăgubiri pentru daunele cauzate de poluarea cu hidrocarburi;</p> <p>(c) Convenția internațională din 23 martie 2001 privind răspunderea civilă pentru daunele cauzate de poluarea cu hidrocarburi utilizate pentru propulsia navei;</p> <p>(d) Convenția internațională din 3 mai 1996 privind răspunderea și acordarea de despăgubiri pentru daunele legate de transportul pe mare al substanțelor periculoase și nocive;</p> <p>(e) Convenția din 10 octombrie 1989 privind răspunderea civilă pentru daunele cauzate în timpul transportului rutier, feroviar și pe cale de navigație interioară a mărfurilor periculoase.</p>	<p>Anexa nr. 4 Convenții internaționale menționate la art. 3 alin. (5) lit. d)</p> <p>a) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind răspunderea civilă pentru daune cauzate de poluarea cu hidrocarburi;</p> <p>(b) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind înființarea unui fond internațional pentru acordarea de despăgubiri pentru daunele cauzate de poluarea cu hidrocarburi;</p> <p>(c) Convenția internațională din 23 martie 2001 privind răspunderea civilă pentru daunele cauzate de poluarea cu hidrocarburi utilizate pentru propulsia navei;</p> <p>(d) Convenția internațională din 3 mai 1996 privind răspunderea și acordarea de despăgubiri pentru daunele legate de transportul pe mare al substanțelor periculoase și nocive;</p> <p>(e) Convenția din 10 octombrie 1989 privind răspunderea civilă pentru daunele cauzate în timpul transportului rutier, feroviar și pe cale de navigație interioară a mărfurilor periculoase.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p><i>ANEXA V</i></p> <p>INSTRUMENTELE INTERNAȚIONALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (4)</p> <p>(a) Convenția de la Paris din 29 iulie 1960 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare și Convenția Suplimentară de la Bruxelles din 31 ianuarie 1963;</p> <p>(b) Convenția de la Viena din 21 mai 1963 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare;</p> <p>(c) Convenția din 12 septembrie 1997 privind despăgubirile suplimentare pentru daunele nucleare;</p> <p>(d) Protocolul Comun din 21 septembrie 1988 privind punerea în aplicare a Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris;</p> <p>(e) Convenția de la Bruxelles din 17 decembrie 1971 privind răspunderea civilă în domeniul transportului maritim al materialului nuclear.</p>		<p>Nu se transpune, nu este relevant pentru Republica Moldova</p>	
<p><i>ANEXA VI</i></p> <p>INFORMAȚIILE ȘI DATELE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 18 ALINEATUL (1)</p> <p>Informațiile menționate la articolul 18 alineatul (1) acoperă cazurile de daune aduse mediului în temeiul prezentei directive, cu următoarele informații și date pentru fiecare caz:</p> <p>1. Tipul de daună adusă mediului, data la care dauna s-a produs și/sau a fost descoperită. Tipul de daună adusă mediului se clasifică drept daună adusă speciilor și habitatelor naturale protejate, apei și solului, astfel cum se prevede la articolul 2 punctul 1.</p> <p>2. Descrierea activității în conformitate cu anexa III.</p> <p>Statele membre includ orice altă informație relevantă cu privire la experiența dobândită în cursul punerii în aplicare a prezentei directive.</p>	<p>Anexa 3</p> <p>Informații și date pentru raportare</p> <p>Raportul prevăzut la art. 28 alin. (3) include o listă a cazurilor de daune aduse mediului și a cazurilor de răspundere conform prezentei legi.</p> <p>Raportul va conține următoarele informații și date relevante pentru fiecare caz în parte:</p> <p>1. Tipul de daune aduse mediului, data la care acesta s-a produs sau a fost identificată și data la care au fost inițiate procedurile prevăzute de prezenta lege.</p> <p>2. Genul de activitate potrivit actului permisiv și valabilitatea acestuia.</p> <p>3. Inițierea, după caz, a procedurii de contencios administrativ fie de către părțile responsabile, fie de către persoanele care au calitate procesuală activă conform</p>	<p>Compatibil</p>	

	<p>prevederilor prezentei legi. Se va specifica categoria reclamanților și rezultatele procedurii.</p> <p>4. Rezultatele procesului de reparare.</p> <p>5. Data încheierii procedurii de contencios administrativ prevăzută la art. 5 alin. (4) și art. 18 alin. (1) și a procedurii de recuperare a costurilor prevăzută la art. 21.</p> <p>Ministerul Mediului poate solicita Agenției de Mediu includerea în raportul prevăzut la art. 28 a oricăror alte informații și date pe care le consideră utile pentru a permite evaluarea corectă a aplicării prezentei legi, de exemplu:</p> <p>a) Costurile suportate pentru realizarea măsurilor de prevenire și de reparare, conform prezentei legi:</p> <p>(i) plătite direct de către părțile responsabile, în cazul în care aceste informații sunt disponibile;</p> <p>(ii) recuperate de la părțile responsabile;</p> <p>(iii) nerecuperate de la părțile responsabile, cu indicarea motivelor pentru care aceste costuri nu au fost recuperate.</p> <p>b) Rezultatele acțiunilor de promovare și de punere în aplicare a instrumentelor financiare utilizate în conformitate cu prezenta lege.</p> <p>c) O evaluare a costurilor administrative anuale suplimentare suportate de autoritățile publice pentru crearea și punerea în funcțiune a structurilor administrative necesare pentru implementarea și controlul aplicării prezentei legi.</p>		
<p>Prevederi cu specific național, care nu sunt transpuse din actul juridic european (potrivit pct. 7, Anexa nr. 2 la Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene)</p>			
	<p>Articolul 2. Noțiuni principale</p> <p><i>operator</i> - orice persoană fizică sau juridică de drept public sau privat care desfășoară sau deține controlul unei activități profesionale sau, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru, care a fost investită cu putere economică</p>		

	<p>decisivă asupra funcționării tehnice a unei astfel de activități, inclusiv deținătorul unui act permisiv pentru o astfel de activitate sau persoana care înregistrează sau notifică o astfel de activitate;</p> <p><i>prejudiciu</i> - efect cuantificabil în cost al daunelor asupra sănătății oamenilor, bunurilor sau mediului, provocat de poluanți, activități dăunătoare sau dezastre;</p>		
	<p>Articolul 4. Autoritățile competente</p> <p>(3) La stabilirea măsurilor de prevenire, Agenția de Mediu se consultă cu Inspectoratul pentru Protecția Mediului. În funcție de factorul de mediu potențial afectat, Agenția de Mediu se consulta și cu alte autorități ale administrație publice centrale și locale interesate, în sensul art. 2 al Legii nr. 86/2014 privind evaluare impactului asupra mediului.</p> <p>(4) La evaluarea caracterului semnificativ a daunei aduse mediului și la stabilirea măsurilor de reparare Agenția de Mediu consultă pe lângă autoritățile prevăzute la alin. (3), după caz, și Ministerul Mediului.(5) Autoritățile și instituțiile consultate au următoarele obligații:</p> <p>a) să analizeze informațiile sau documentele transmise de către Agenția de Mediu;</p> <p>b) să transmită opinia Agenției de Mediu, în termen de 24 de ore, în cazul măsurilor de prevenire, și în termen de 5 zile, în cazul măsurilor de reparare, de la primirea informațiilor sau a documentelor prevăzute la lit. a).</p>		
	<p>Articolul 5. Atribuțiile autorităților competente și ale operatorului</p> <p>(1) Pentru realizarea prevederilor de la art. 4 alin. (1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului întreprinde următoarele acțiuni:</p> <p>a) îndeplinește măsurile de reparare stabilite, direct sau prin încheierea de contracte cu persoane fizice sau juridice, în</p>		

	<p>conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice și Legii nr. 74/2020 privind achizițiile în sectoarele energiei, apei, transporturilor și serviciilor poștale;</p> <p>b) întreprinde măsuri de constatare a daunei asupra mediului sau a unei amenințări iminente cu o astfel de daună;</p> <p>c) identifică operatorul responsabil de cauzarea daunei asupra mediului</p> <p>d) efectuează evaluarea costurilor de prevenire și de reparare.</p> <p>(2) Agenția de Mediu pentru realizarea prevederilor de la art. 4 alin. (2) întreprinde următoarele acțiuni:</p> <p>a) stabilește și întreprinde măsuri de prevenire a daunei asupra mediului;</p> <p>b) stabilește măsurile de reparare a daunei asupra mediului;</p> <p>c) dispune luarea măsurilor de prevenire sau de reparare necesare pe proprietatea unei terțe părți;</p> <p>d) efectuează evaluarea caracterului semnificativ al daunei;</p> <p>e) solicită operatorului realizarea unei evaluări proprii și furnizarea oricăror informații și date necesare.</p> <p>(3) Operatorul în termen de 3 zile transmite Agenției de Mediu rezultatele evaluărilor proprii, precum și datele și informațiile solicitate, potrivit alin. (2) lit. e).</p> <p>(4) Terții au obligația de a permite realizarea măsurilor de prevenire sau de reparare pe proprietățile lor. Aceste măsuri nu trebuie să conducă la scăderea valorii proprietății.</p>		
	<p>Capitolul IV Instrumente financiare și cooperare</p> <p>Articolul 22. Alocarea surselor financiare și garanția financiară</p>		

	<p>(3) Sursele financiare pentru acoperirea costurilor măsurilor de reparare se alocă autorității competente, prin hotărâre de Guvern, din fondul de intervenție pentru finanțarea acțiunilor de situații excepționale, în vederea înlăturării consecințelor calamităților naturale și a efectelor produse de dauna adusă mediului.</p>		
	<p>Articolul 27. Dispoziții finale (2) Guvernul, în termen de 24 de luni de la data publicării prezentei legi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu aceasta; b) va elabora și va aproba Metodologia de calculare a daunelor aduse mediului. c) va elabora și aproba Regulamentul privind stabilirea și aplicarea formelor de garanție financiară în cazul daunelor de mediu. 		

Ministru

Digitally signed by Lazarencu Sergiu
Date: 2024.10.21 11:45:13 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Sergiu LAZARENCO